

וישלח - קע ע"א

פרות ונגנים [לשלוט] לעולם, ומושום בך ויאבק איש, שבא באותו אבק ורכב עליו כדי לクトרג ליעקב.

עד עלות השחר, שנעבר שלטונו והתחלף. וכך הוא לעתיד לבא, משומם שהגולות עבשו דומה ללילה, והוא לילה, ושולט אותו אבק על ישראל עד שיעלה הארץ לעפר אחריו, עד ישלו ישראל, ויאיר היום, ואז ישלו ישראל, ולהם תנתן המלכות, שהם קדושים עליונים, כמו שנאמר (דניאל ז) ומלכות ושלטון וגדלה שמולכת מהת כל הימים תננת לעם קדושים עליונים. מלכותו מלכות עולם, וכל השליטים לו יעבדו וישמעו.

ויאמר שלחני כי עליה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתי. רבי יהודה (שירי השירים ז) מילזאת הנש��פה כמו שחר יפה כלבנה ברה במחפה יפה בנדגולות. פסוק זה פרשוהו ונחbare. אבל מי זאת הנש��פה - אלו הם ישראל, בזמנם שהקדוש ברוך הוא יקם אותם ויזכאים מן הכלות, אז יפתח להם פתח של אור (שהוא) דקיק קוץ, ואחר כךفتح אחר שהוא גדול ממן, עד שהקדוש ברוך הוא יפתח להם שעריהם עליונים פתחיהם לאربع רוחות העולם.

ובן כל מה דעתך קדשא בריך הוא לישראל ולצדיקים שבhem, הוא לישראל ולצדיקים שבhem, אך כלם ולא בזמן אחד. לאדם שנפנ בחש וריוור היה תמיד בחשך, בשירצו להאר לו, ואחרים לפתח לו אור קוץ בעין המחת, ואחר אך גדול ממן, ובכך פעם עד שיאירו לו כל האור בראו.

כה הם ישראל, כמו שנאמר (שמות כב) מעת מעת אגרשנו מפניך עד אשר

ורכיב עליה, בגין לקטרגא ליה ליעקב. עד עלות השחר, דאת עבר שולטנותיה ואותה. וכך הוא זמנה דאת, בגין דגלותה השטא כליליא דמייא, וアイחו ליליא. ושלטה ההוא אבק על ישראל ואינו שכיבוי לעפרא (אורה), עד דיסתלק נהורא ויתנבר יממא. ובדין ישפטין ישראל ולהזון יתרהיב מלכות דאיינו קדיישי עליונים. כמה דאת אמר, (דניאל ז) ומלכיות ושלטה ורבota די מלכות תחות כל שמיא יהיבת לעם קדיישי עליונים מלכותה מלכות עלם וכל שלטניה לה יפלחין וישפטמעון:

ויאמר שלחני כי עליה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתי. רבי יהודה פתח ואמיר, (שיר השירים ז) מילזאת הנש��פה כמו שחר יפה כלבנה ברה במחפה אימה בנדגולות. האי קרא איקמיה ואתמר, אבל מי זאת הנש��פה, אלין איינו ישראל בזמנה דקדשא בריך הוא יוקים לוין ויפיק לוין מן גלותא. בדין יפתח לוין פתחא דנהורא (היא) דקיק זעיר. ולבתר פתחא אחרינא דאיחו רב מגניה, עד דקדשא בריך הוא יפתח לוין פרעון עלאין פתיחין לאربع רוחות עולם.

ובן כל מה דעתך קדשא בריך הוא לישראל ולצדיקים בזמנה חד. לבר נש דאתהיב בחשוכה ודייריה הוה בחשוכה תדר, כד יבעון לאנهرא ליה, בעין לאפתחה ליה נהורא צערתא בעינא דמתקא, ולבתר רב מגניה, ובדין בכל זמנה עד דינהרין ליה כל בדקה יאות.

כח איינו ישראל כמה דאת אמר, (שמות כג) מעת מעת אגרשנו מפניך עד אשר